

Hodnocení diplomové práce Daniely Kalistové Detektivní trilogie Jana Zábřavy

Autorka se rozhodla pro „volné“ pokračování své práce bakalářské v podobě podstatně rozšířené a zároveň zaostřené na problematiku užší a podstatně hlubší: analýze zevrubné až detailní podrobila tři texty detektivek Jana Zábřavy (a Josefa Škvoreckého?). Již rozsah práce naznačuje nejen vysokou míru zodpovědnosti diplomantky a její - až nezvyklé (u mladé dámy) - zaujetí tématem, ale signalizuje též „hloubku ponoru“, jehož se odvážila – každý ze tří textů je zkoumán přibližně z dvaceti dílčích pohledů (kromě obvyklých strukturních dominant si mj. všimá též „zajímavostí z knihy“ či „jazykových skrývaček“); toto není samozřejmě samoučelné, autoři byli lidé hraví a snad i trochu (spíše dosti) zlomyslní na to, aby čtenáři cestu textem k závěrečné siestě náležitě zkomplikovali, ostatně i žánr sám nabízí (a nabízel) od dob Poeových svým „kultivátorům“ dostatek prostředků ke zpestření.

Skládaje diplomantce tyto poklony nemohu si nepostesknout na dle mého nadbytečný rozsah některých kapitol s nekonečnými výčty příkladů či důkazů: „výrazy synonymní, zejména hovorové“, „označení, pojmenování některých postav v průběhu vyprávění“, „zdrobněliny“, „názvy pokrmů“, „mluva italského majitele...“, „nadávky“, „cizí slova“ aj., to vše na desítkách stránek; jakkoliv nepopírám, že jde nejednou o počtení zajímavé, jsem pro postup ekonomičtější a z hlediska záměru práce snad i racionálnější: kratší, leč výstižný odborný komentář dokáže mnohdy víc. Obdobné výtky bych směřoval také k obsáhlému líčení dějů či jednotlivých příběhů po kapitolách, i zde by pokus o úspornost mohl být cvičením směřujícím k pregnantnějšímu užití jazyka, nehledě k tomu, že tyto rozsáhlé pasáže mohou být (a bohužel jsou) potenciálním „úložištěm“ chyb, jež práci kvalit takto vysokých mohou snížit (a bohužel snižují).

Chyb a chybiček je v textu od prvních stránek, dokonce od prvního řádku, mnoho a odkazy na „jejich“ stránky by zabraly nemálo místa; ač nepochybuji, že spadají na vrub tradičně málo pozorného „posledního čtení“ či jakési „únavy z textu“, měly žet vliv i na mé hodnocení práce: doporučuji ji k obhajobě a navrhuji klasifikovat jako velmi dobrou.

V Plzni 12. 5. 2016

Jiří Staněk

